

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 213

Lá Thư Phong Trào

Mừng Xuân Đinh Dậu

NỘI DUNG

- Lá Thư Phong Trào 1
- Lời chúc Tết 2
- Lễ Xì Của Chúa (XB) 3
- Khao Khát Thiên Chúa (Eduardo Bonnin) 4
- Hành Trang Lên Đường (Joseph NHT) 5
- Chúng ta, ngày ấy... (E.N.) 6
- Đêm Thánh Vô Cùng (MA VTT) 7
- Muôn Việc Kỳ Diệu (NTT) 8
- Tâm Tinh Trợ Tá (M. Vũ) 10

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Tuần hoàn vũ trụ. Năm Bính Thân đã nhường bước cho năm Đinh Dậu. Có người đã thốt lên rằng : "Mừng vì năm mới đã tới, năm rồi gặp toàn những chuyện...con khi con tiêu !". Năm nay theo lịch Á Châu là năm con gà. Vô hình chung, nó cũng mang cùng biểu tượng với Phong Trào Cursillo chúng ta. Hơn nữa con gà cũng là gia súc được nhắc đến trong Phúc Âm cùng với các gia súc khác như chiên, bò, cừu, lừa vv... Thiết tưởng việc chọn con gà trống với sắc màu rực rỡ làm biểu tượng cho Cursillo thật là chí lý. Gà trống tượng trưng cho sự hùng dũng, lạc quan, bảo bọc gà mái, gà con, chia sẻ... và nhất là đúng giờ, đúng giấc lên tiếng loan báo thời gian : Gà gáy canh ba, canh tư, canh năm... là những điều các cụ nhà ta gọi là gà gáy để đánh thức nông dân thức dậy, ra đồng canh tác. Gà gáy, không chỉ để báo thức mà còn để cảnh giác, nhắc nhở lương tri. Chúng ta đều biết chuyện Chúa Giêsu báo trước việc thánh Phêrô chối Chúa ba lần trước khi gà gáy (x. Mc 14, 31), và chính tiếng gà gáy đó đã làm cho lương tri ông thức tỉnh (x. Ga 13, 38. 18, 15-27). Theo linh mục cursillista Antôn Trần Xuân Sang SVD, thì "logo con gà trống nhiều màu sắc cất tiếng gáy, phần nào nói lên ơn gọi của chúng ta...". Nếu chúng ta là những con gà không hề gáy hay gáy lên không đúng lúc, thì quả là gà gáy dở và không hoàn thành ơn gọi của người cursillista. Năm Đinh Dậu, năm Con Gà là năm của Phong Trào Cursillo chúng ta.

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường Huấn Luyện

Chúa nhật 12/02/2017 : 14g30 -17g00

Ultreya

Chúa nhật 26/02/2017 : 14g30 -19g00

Cũng trong năm nay, Đức Thánh Cha Phanxicô khởi sự một loạt bài giáo lý nói về Hy Vọng. Từ lâu nay, người đời đã hy vọng và cũng đã thường hay thất vọng. Phải chăng họ đã hy vọng vào những hứa hẹn của thế gian ? Thật ra niềm hy vọng thế gian khác với hy vọng Kitô giáo. Những hứa hẹn của thế gian thường là hão huyền, hy vọng vào đó là hy vọng hão huyền. Trong lúc đó, hứa hẹn của Thiên Chúa là chắc chắn. Và hy vọng Kitô giáo tức là Trồng Cây vào Đấng Toàn Năng, Đấng đã hiến mạng sống mình trên Cây Thánh Giá để giữ trọn lời hứa cứu độ loài người.

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>

<http://cursillovnau.free.fr>

eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne

38 Rue des Épinettes

75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701

Fax. +33 (0) 156 802 268

Muốn có lòng Trồng Cây bền vững, Phong Trào dậy chúng ta đào sâu Đức Tin và trau dồi đời sống Kitô giáo. Chúng ta hãy noi gương các thánh là những đấng một lòng trồng cây vào Thiên Chúa : Nhờ xác tín vào Thiên Chúa mà tổ phụ Abraham đã trồng cây và vững tin, "mặc dầu không còn gì để trồng cây..." (Rm 4,18).

Trong niềm trồng cây vào lời hứa của Thầy Chí Thánh : "Và đây, Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế" (Mt 28, 20), chúng ta hãy mạnh dạn lên đường rao truyền Tin Mừng trong môi trường sinh hoạt của chúng ta bằng lối sống đạo tràn đầy lạc quan và hy vọng, vì chúng ta xác tín có Thầy đồng hành với chúng ta và chúng ta "trồng cây vào Ôn Thánh Chúa".

Đầu Xuân, Văn Phòng Điều Hành kính chúc Đức Ông Linh Hướng giáo phận, Quý Cha, Quý Thầy Linh Hướng phong trào cùng toàn thể Quý Anh Chị Cursillistas và quý quyến Năm Mới Đinh Dậu tràn đầy Ôn Thánh Sùng.

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

ĐTC Phanxicô đã gửi lời chào và những lời chúc mừng tốt đẹp nhất đến những người dân tại Châu Á và trên khắp thế giới đang chuẩn bị đón Tết âm lịch năm 2017.

Không giống với cách chúc thường thấy ở Việt Nam như “An khang, thịnh vượng”, “Vạn sự như ý”, “Phát lộc, phát tài”..., hay ở Trung Quốc như “Mã đáo thành công”, “Nhất lộ phát tài”, “Ngũ phúc lâm môn”, “Cát tường như ý”..., người đứng đầu Giáo hội Công giáo chúc người Châu Á đón Tết « trong tình yêu thương và quan tâm lẫn nhau ».

Đài phát thanh Vatican cho biết lời chúc mừng năm mới âm lịch của Đức Giáo hoàng được đưa ra sau buổi đọc Kinh Truyền tin với các tín hữu và du khách hành hương ngày 22/1 tại quảng trường thánh Peter, nội dung như sau :

« Tại miền Viễn Đông và nhiều nơi trên thế giới, hàng triệu người đang chuẩn bị mừng Năm mới Âm lịch. Tôi xin gửi lời chào thân ái đến mọi gia đình, với hy vọng mỗi gia đình có thể thành như một trường học, tại đó mọi người học cách tôn trọng người khác, cách giao tiếp và quan tâm đến những người khác một cách vô vị lợi ».

« Chúc niềm vui của tình yêu mến chan hòa trong mỗi gia đình và tỏa lan ra toàn xã hội ».

(theo tin Internet)

Lời chúc tết của cha linh hướng

Chào thăm anh chị em trong Thầy Chí Thánh,

Mong « năm gà » (cũng là năm kỷ niệm 100 năm Mẹ Fatima), mỗi người chúng ta, mỗi sáng ‘ngày thứ tư’ nghe tiếng gà gáy, bắt chước Phê-rô xưa mà thống hối ăn năn, cải tà quy chính, trở thành chứng tá của lòng thương xót Cha trên trời.

Thân chúc,

Lm Stephano Bùi Thượng Lưu

Thơ Chúc Tết của Liên Nhóm Đức

Chẳng có quà xuân mến tặng nhau
Bánh chưng cũng thiếu, hoa ngả màu.
Thương nhau, Tình Thầy thay quà Tết,
Nguyện ước xuân này vững tay nhau.

Ấm áp tình Ngài, vui chân bước,
Dù cho sương gió vẫn thấm màu.
Đường xuân nắng đẹp đời nhân chúng,
Thắm mãi màu xuân ta sánh vai.

Quý mến gửi tới những người
từng sánh bước bên tôi
(Trần nguyên Bình)

Xuân Đinh Dậu 2017

Những Bước Chân Không Mỏi Mệt

L Ì X Ì C Ủ A C H Ú A

Kính thăm cả gia đình Cursillo yêu mến,

Hôm nay con gửi đến Chúa lời chúc đầu năm mới như vầy :

- Lạy Chúa một năm mới sắp đến, năm Đinh Dậu con gà, con xin phép kính chúc tuổi Chúa : « Danh Cha cả sáng, nước Cha trị đến, Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời », thiên thiên vạn vạn ngày, tháng, năm.

- Con xin Chúa 'lì xì' cho con sống đạo năm nay sốt sắng hơn năm qua. Xin cho con biết lắng nghe hơn, khi có người hỏi con « Tôi cần em giúp... », con sẽ không trả lời « Tôi không thể... », vì tôi sợ mình yếu đuối không làm được, mặc dù trong lòng con có sự thúc dục của Chúa « Con làm đi, vì con không một mình, nhưng có Cha ở trong con » và con cảm thấy mình không còn yếu đuối nữa.

- Xin Chúa 'lì xì' cho con để con biết « đi cùng » khi có người đến mời « Hãy đi với tôi, hãy làm việc với tôi, chúng ta cùng làm việc Sáng Danh Chúa... », và con đường Ngày Thứ Tư của con bỗng dưng có niềm vui, mạnh mẽ hơn, vì không ai có thể Nền Thánh một mình. « Một tay nắm Chúa ,tay nắm anh chị em », mình cùng tiến bước. Và xin cho con đáp trả lời Chúa khi Ngài phán : « Hãy làm bạn của Thầy, con sẽ không một mình, có Thầy ở cùng với con », để con sẽ như cành nho dính với thân nho, con sẽ mạnh mẽ hơn, vui tươi, cười nhiều hơn trong năm mới sắp tới này.

- Năm Đinh Dậu con sẽ hát nhiều hơn, hát ca tụng Chúa, hát cảm tạ những hồng ân Ngài luôn ban. Chúa là tất cả cuộc đời con, có Tình Yêu Chúa « ở cùng », trái tim con luôn mãi nở hoa.

Với tâm tình này xin kính chúc những người thân thương của con cũng được Thiên Chúa « ở cùng » trong năm con gà Đinh Dậu.

*Kính chúc * Maria XB (K.28)*

Chúa nhật đầu tiên của năm dương lịch 2017 đến Giáo Xứ VN Paris để dự THL, tôi đã bắt gặp một hình ảnh làm tôi vừa thấy nao lòng, vừa thêm niềm tin và hy vọng ở Tình Chúa, tình bạn mà PT Cursillo luôn hun đúc trong tim tôi....Qua cửa kính xe, lúc chị bạn tìm chỗ đậu (tôi 'quá giang' xe chứ không cầm tay lái nên tha hồ quan sát), tầm nhìn của tôi chạm phải vóc dáng của một người rất quen thuộc. Tướng đi của người ấy chậm rãi, bước chân dường như bị trì kéo lại vì hai túi xách khá nặng, trong đó hứa hẹn những chiếc bánh 'galettes des rois' đặc biệt để mừng lễ Ba Vua, và chắc có thêm vài chai rượu táo uống kèm cho 'đúng điệu'. Bỗng dưng tôi thấy mắt mình cay cay khi cảm nhận rằng, với năm tháng trôi qua, bờ vai của chú không còn rắn rỏi, và tầm lưng đã trĩu nặng với gần chín mươi tuổi thượng thọ !

Tôi với chú có một thân tình rất đặc biệt, vì chú là cursillista đại diện 'gia-đình-chồng' Cursillo đón tiếp tôi ngày tôi nhập khóa 7. Với sự vui vẻ, gần gũi dễ mến ngay từ giây phút gặp gỡ đầu tiên, chú đã cho tôi cảm tưởng tôi là 'nàng dâu mới', và 'làm dâu Cursillo' thì không cay đắng ngậm ngùi như những câu chuyện 'mẹ chồng, nàng dâu' nhiều nước mắt. Là một người trung thành với phương pháp của Hậu Cursillo (Hội Nhóm, Trường Huấn Luyện và Ultreya), chú đã dạy tôi bài học bền đỗ, nhẫn nại, nhờ đó tôi đã 'gánh vác giang san nhà chồng' với nén bạc Chúa cho tôi. Có lẽ tôi đã không có được đến vài mảnh bạc vụn khi bắt đầu thật sự dẫn thân theo Thầy Chí Thánh ! Nhưng nhờ bền bỉ theo tinh thần Cursillo, tôi đã được vun đắp thêm những kiến thức về tâm linh, và nhất là cố gắng trang bị cho mình tác phong người Kitô hữu-cursillista. Tôi đã có sự dũng cảm đứng lên và tiếp tục bước đi sau nhiều lần vấp ngã, té đau ; sau những lúc nản chí vì công việc tông đồ dường như quá nhiều khê, phiền phức hơn là đem lại niềm vui và bình an. Nhưng giờ đây tôi đã hiểu, phải đi tiếp thật nhiều 'bước chân không mỏi mệt' như những anh chị đi trước đã làm gương cho tôi, thì chân tôi mới được rắn chắc, mạnh mẽ ; tinh thần và trái tim tôi mới có thể hấp thụ và cảm nhận được tiếng Chúa gọi từ thẳm sâu tâm hồn tôi. Thêm một năm, thêm một tuổi, tôi càng thêm xác tín niềm hạnh phúc qua lời vị thánh quan thầy Phaolô của PT Cursillo : « **Tôi sống, nhưng không phải tôi sống, mà là chính Đức Kitô sống trong tôi. Hiện giờ tôi sống trong thân xác, là tôi sống trong lòng tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và đã phó mình vì tôi.** » (Gl 2, 20) ...

Xin cảm ơn những bước chân không mỏi mệt, cảm ơn những tấm gương sống động trong thầm lặng, những người thân thương đã nâng đỡ tôi lớn lên trong Tin-Cậy-Mến.

(Kính tặng chú HCT * NC)

Khao Khát Thiên Chúa

Nhờ ân sủng của Thiên Chúa, Phong Trào Cursillo đeo đuổi nỗ lực kích thích sự khao khát Thiên Chúa trong con người, và nếu con người đó tiếp tục đeo đuổi đường hướng của PT Cursillo, thì sự khao khát của người ấy sẽ được khơi dậy, vì thế những điều căn bản Kitô giáo trong cuộc sống sẽ định hướng và đem lại ý nghĩa cho chính đời sống được dồi dào và sung mãn. Khao khát Thiên Chúa có nghĩa là một sự ao ước và một nhu cầu cần thiết phải có Chúa. Con người nào phát hiện ra rằng họ ở trong Chúa Kitô thì họ là kẻ duy nhất nghiêm túc lo cho bản thân mình.

Và vì đây là con người – con người toàn vẹn – con người được Chúa Kitô cứu chuộc, cho nên chính sự nhận thức về sự cần thiết và lòng ước ao có Chúa Kitô thì giúp mang lại đức tin, niềm hy vọng và lòng bác ái trong con người ấy và nhờ đó con đường họ đi sẽ được soi sáng hầu họ có thể trở nên những gì Thiên Chúa mong đợi nơi con người họ.

Người nào trải qua một Khóa Cursillo đều cảm nghiệm một tác động thật tuyệt vời. Nếu ba ngày trong Khóa Cursillo đề nghị một sự lựa chọn theo tinh thần Kitô giáo thật sự, thì lòng khao khát Thiên Chúa sẽ được khơi dậy nơi họ.

Lòng khao khát Thiên Chúa không phát triển để được thỏa mãn trong con người mà là để được khuyếch trương theo mức độ con người đó được thôi thúc trung thành như thế nào. Đồng thời, con người cũng thừa nhận rằng họ đang được cống hiến những chân trời mới và những mục tiêu mới nhằm gia tăng sự khao khát đó, cho nên họ được đặt trong ranh giới của những gì khả thi. làm rung động phần sâu thẳm nhất của con người nhằm biến đổi nó và làm nó thức tỉnh hướng tới một thái độ cơ bản mới đối với ý nghĩa của cuộc sống chẳng ?

Liệu tất cả mọi người tham dự một Khóa Cursillo có thực sự nhận được loại tác động này hay không, vượt lên trên những gì là hiển nhiên hay kiến thức trí tuệ đơn giản, mà làm rung động phần sâu thẳm nhất của con người nhằm biến đổi nó và làm nó thức tỉnh hướng tới một thái độ cơ bản mới đối với ý nghĩa của cuộc sống chẳng?

Để trả lời câu hỏi này, chúng ta nên nhớ rằng thái độ người Kitô hữu được thể hiện ở ba khía cạnh cạnh hiển một thực tại : đó là đức tin, niềm hy vọng và lòng bác ái. Từ quan điểm của Tin Mừng, lòng tin, cậy, mến không nên tách biệt nhau. Nói cách khác, đức tin và niềm hy vọng mà không có bác ái thì chẳng còn tin, cậy, mến gì nữa cả.

Thái độ Kitô giáo đã rõ nét trong Khóa Cursillo do đó sẽ thiếu nhất quán nếu một trong ba khía cạnh của đức tin, đức cậy, đức mến suy nhược.

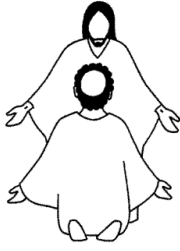
ĐỨC TIN : Liên hệ cá nhân mật thiết với Thiên Chúa. Chúa Kitô. Sùng Đạo. Sự Ngay Thẳng và Sự Liên Tục.

HY VỌNG : Để cảm nhận được Thiên Chúa yêu thương. Sinh Lực. Niềm Vui. Chủ Động.

BÁC ÁI : Hiệu quả và ngay thẳng. Hành động xuất phát từ tình yêu không phải là làm một cái gì đó để có một lương tâm trong sáng hay để chúng ta được xứng đáng hơn. Tuy nhiên, một cam kết hiệu quả và cởi mở với các nhu cầu có khả năng khơi dậy lòng khao khát Thiên Chúa sẽ trở nên hiển nhiên trong hai khía cạnh mến Chúa và yêu tha nhân.

NGUY CƠ THẤT BẠI : Sùng Đạo mà thiếu đức tin - Một niềm vui hay sự sáng tạo mà thiếu hy vọng - và lòng vị tha mà thiếu bác ái.

(trích một trong những bài viết riêng của ông Eduardo Bonnín
www.natl-cursillo.org)

Hành Trang Lên Đường

Sau khóa Cursillo, trở về nhà chỉ trong một thời gian ngắn, tôi có cảm giác là lòng mình rất nhẹ nhàng, đời sống vui tươi hơn. Tôi xin chia sẻ vài cảm tưởng trong lúc tham dự khóa 35 năm 2016.

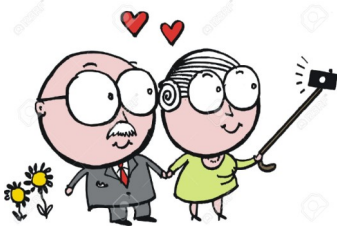
Vừa đặt chân trên thềm Giáo xứ, được đón tiếp thân tình với những nụ cười vui tươi của các trợ tá, phần 'thủ tục' vừa xong, có các 'lực sĩ' kề bên (không phải lực sĩ thân thể mà là 'lực sĩ tình yêu thương' !) tranh dành hành lý để đỡ nặng cho khóa sinh. Những cử chỉ rất cao đẹp làm tôi cảm động và đánh tan nỗi lo âu, sợ sệt, để lại bình an tiến bước. Trong giờ học, được hướng dẫn cùng các bạn đến quì gối, đặt tay lên bàn thờ và tâm sự với Chúa, theo lời hướng dẫn của khóa trưởng, từng người một phát ra những lời thật tình tha thiết, như tiếng khóc kêu gào của đứa bé khát sữa và được bà mẹ ẵm bồng lên cho bú. Cao quý thay một Tình Yêu ! Trước Tình Yêu đó, Chúa mở miệng tôi để ưu tư phát ra những gì làm tôi chậm bước để đến gần Chúa. Lần đó tôi được Chúa soi sáng lòng, không phải để phán xét tôi, nhưng là để cho tôi thấy những gì trước đó đã chiếm chỗ của Lòng Thương Xót của Chúa.

Từ đó tôi thấu hiểu thế nào là mầu nhiệm nơi phòng cầu nguyện, và tôi biết tập thì thầm trước tiên với Chúa mỗi buổi sáng, và dâng cho Chúa ngày của mình. Lúc đầu, tôi không dám dâng việc tôi làm vì tôi có cảm tưởng những việc đó rất xấu ! Qua vài ngày thì tôi đã quyết tâm xin dâng lên Chúa tất cả. Nếu ngày nào có tư tưởng xấu, tôi lập tức ngừng ngay không dám nghĩ tới. Tuy thế, có thói quen không phải dễ bỏ, đòi hỏi sự có can đảm, cương quyết. Thật sự tới nay tôi chưa hoàn toàn dứt bỏ hết những tư tưởng tạt xấu đó, nhưng lòng đã cảm thấy nhẹ nhàng, vui tươi hơn.

Qua những rollos, tôi mới hiểu Chúa là tình yêu, là ánh sáng, là công lý, là sự sống, là sự thật, là toàn năng. Vinh danh Chúa ! PT Cursillo nhắc nhở chúng ta là những người con Chúa thương và trao ban cho nhiều Ơn Phúc, bổn phận làm con phải giữ gìn, duy trì để tạ ơn Chúa và lan rộng khắp nơi. Là những cursillistas được trau dồi, học hỏi và hiểu biết bổn phận con Chúa, chúng ta lên đường, con đường dài đầy gian nan, nên cần chuẩn bị tinh thần và hành trang.

Hành trang của chúng ta phải mang theo, thiết nghĩ, chính là Thiên Chúa Ba Ngôi, và nhất là Chúa Giêsu Kitô, Thầy Chí Thánh của chúng ta. Chúng ta đem Chúa đến với mọi người. Ra đi, tôi phải cẩn thận luôn kiểm lại hành lý ; là người tín đồ chu đáo, tôi phải luôn xem xét lại : "Có Chúa ở trong tôi chưa ?". Nhiều lần chính tôi không thấy được, người thấy rõ nhất là người ở gần bên tôi. Nếu trong tôi có Chúa thì tất cả cử chỉ, gương mặt, ánh mắt tôi đều phải mang hình ảnh Ngài. Có Chúa trong tôi rồi, tôi vẫn chưa lên đường ngay được ! Tôi cần có 'đồng minh' là những anh chị em cursillistas. Chúng tôi hợp sức cho nhau bằng những buổi họp nhóm thường xuyên. Chia sẻ và cho nhau những kinh nghiệm, sáng kiến, tương trợ nhau về tinh thần. Lúc ấy chúng tôi đã có đầy đủ hành trang, và sự hợp sức của bạn hữu. « Hãy cùng nhau lên đường. De Colores ! ».

Xin chân thành cảm ơn tất cả các anh chị đã dẫn thân cho các sinh hoạt của PT. Nhờ qua các anh chị, Ơn Phúc của Chúa đã tràn ngập cho tôi, cho tất cả chúng ta. Tôi xin noi gương của anh chị để làm những việc bác ái, quý trọng người chung quanh, tôn kính Chúa ở nguyện đường. Với cử chỉ nhỏ bé này, tôi xin cầu nguyện cho những người đau yếu và cho những ân nhân của tôi. **(Joseph Nguyễn Hữu Thành * K.35)**

Chúng ta, ngày ấy, bây giờ...

Cursillo là một đại gia đình được kết hợp đa phần bởi những gia đình nhỏ, trong đó có chúng ta, anh và em...

Ngày ấy, chúng ta đến với nhau, trước tiên là vì cùng tín ngưỡng và cùng một đức tin. Ngày ấy, anh là người thanh niên với tuổi đời chín chắn, bản tính rất thực tế và mẫu mực. Em là người thiếu nữ vừa rời tuổi trưởng thành với bản tính mơ mộng, yêu đời.

Ngày ấy, mẹ anh, người theo đạo chồng nhưng rất sốt sắng, chắc hẳn đã rất "ngưỡng mộ" nàng dâu : ca viên nhà thờ các sơ, kinh kệ thuộc lòng, hát thánh ca "một cây" và đặc biệt là đọc kinh rất lớn tiếng, điều mà anh vẫn hay trêu là đọc kinh "bể làng bể xóm", có lẽ vì thói quen, thuở nhỏ học trường làng, các dì phước thật khó tính, trò nào đọc kinh trong miệng là bị đòn te tua.

Nền tảng đức tin đã theo chúng ta trong suốt đời sống hôn nhân. Còn nhớ thời gian đầu sang Pháp theo diện hồi hương, sau khi rời trại tạm cư, đến nơi tự lập, việc đầu tiên là chúng ta xem nơi ở có gần nhà thờ không, sợ rằng sẽ bị phai nhạt đức tin nơi xứ người, điều may mắn là chúng ta đã tìm đúng nơi có cộng đoàn Công-giáo Việt Nam. Từ đó, chúng ta đã chu toàn bổn phận làm cha mẹ gia đình Công giáo Việt Nam thuần túy. Mặc dù ngày nay, cũng như số đông những người trẻ cùng thế hệ, họ không còn giữ đạo theo cách truyền thống, nhưng đức tin mà chúng ta đã gieo vào lòng các con chắc chắn vẫn tồn tại. Chúng ta vui mừng mỗi khi các con tựu về vào những dịp lễ, để cùng sống lại đức tin gia đình công giáo truyền thống.

Bây giờ còn lại hai chúng ta trong căn nhà này, với sự hiện diện thiêng liêng của Thánh gia thật, niềm vui của những buổi sáng được tham dự bàn tiệc Thánh Thể, những lần đi hội họp và thỉnh thoảng làm việc tông đồ.

Cơ duyên đưa em đến với phong trào Cursillo, thời gian đầu đi hội họp một mình cũng cảm thấy buồn, và sau vài lần tránh né, cuối cùng anh cũng đã lọt vào cái lưới êm ái của em để trở thành một cursillista, điều mà chắc chắn anh không bao giờ hối tiếc.

Một điều mà có lẽ chỉ những người thích chuyển 'trên trời dưới đất' mới nghĩ ra : ngày ấy, khi còn ở quê nhà, mỗi khi đi dự thánh lễ, chúng ta cùng nhau chung đường, nhưng khi đến nhà thờ lại tự động tẻ ra, anh bên nam, em bên nữ. Bây giờ tuổi già trái ý nhau, nhưng đến nơi lại tự động quỳ chung một chỗ, điều này cũng rất hay, vì mỗi khi chúc bình an thì mình lại được dịp 'huề' hoặc đình chiến. Sở dĩ thỉnh thoảng có chiến tranh lạnh vì anh vốn quá thực tế, khiến em đôi khi vừa giận vừa tức cười, ai bảo thấy người ta làm thơ mà cứ cười rủ rượi, còn nói "Ôi trời ! Kiểm cơm ăn hồng ra ở đó mà thơ với thần ! ". Người gì chẳng "rô-men-tic" chút nào, nhưng anh cũng biết tách em, như anh thường nói 'giận lảng xet'. Bây giờ, cũng trở lại như 'ngày ấy', mỗi khi đi hội họp chúng ta cùng đi chung đường, nhưng đến nơi lại... tẻ ra, anh theo cụ ông, em theo cụ bà. Và dù đã cao niên, nhưng vì nhu cầu cộng đoàn em vẫn mãi còn là ca viên với « tiếng hát vượt thời gian » và giọng ca... bể làng bể xóm !

Chúng ta đã cùng nhau trải qua đoạn đường gần 45 năm kể từ 'ngày ấy', trong vui buồn với tình thương và sự nâng đỡ, ủi an của Thánh Gia Thất. Bây giờ, điều mà chúng ta , "con-khí-già" của em và "con-cọp-nuốt-dây-thung" của anh cầu nguyện hàng ngày là, trong sự bình an và thanh thản chúng ta cùng nắm lấy tay Chúa, nắm lấy tay anh chị em, bạn bè cùng chung chí hướng, vui bước lữ hành cho đến tận cùng ngày thứ tư của cuộc đời./.

E.N. (K.23)

Đêm Thánh Vô Cùng

Cứ mỗi mùa Giáng Sinh về, tôi luôn bàng khuâng xao xuyến. Một tâm tư khó diễn tả với cái vui của bầu không khí rộn rã của Giáng Sinh và cùng lúc với cái buồn man mác của một kẻ nhiều ưu tư. Tôi mang cảm giác cô đơn tột cùng vì nhớ đến những người thân yêu đã ra đi. Rảo bước lang thang trên đường đi đến nhà thờ, tôi đi giữa lòng những dòng người đang tấp nập mua sắm, nhưng sao lòng tôi vẫn cảm thấy chơi vơi lạc lõng. Gió mùa đông se sắt, hai tay tôi xoa vào nhau để làm dịu bớt đi cơn lạnh đầu đông. Đâu đây văng vẳng bên tai tôi những bài thánh ca buồn như Silent Night, Jingle Bells, Tiếng hát thiên thần... Những bài hát đó thường đem lại sự bình an thanh thản trong lòng người đang vui mừng đợi chờ đón nhận Chúa Hài Đồng Giáng Sinh. Nhưng ngược lại, nó lại đọng trong tôi một cái gì đó khó tả, những nỗi xót xa muộn màng.

Tôi miên man nghĩ về Chúa với những lời dạy của Ngài. Nay Giáng sinh lại về, khoảng trống của tâm hồn tôi lại một lần nữa nghĩ về những sai lầm của mình trong quá khứ. Từ sâu thẳm tâm hồn, sự hối hận luôn hiện về nhắc nhở cho tôi những thiếu sót trong cuộc đời này. *Chúa ơi, Ngài là Thiên Chúa của tình thương, Ngài là cội rễ của tình yêu. Hồng Ân bao la Ngài luôn tràn đầy đổ xuống tâm hồn bơ vơ lạc lỏng của con. Con tin tưởng và tín thác vào Ngài. Xin Ngài đừng bỏ con.*

Tiếng chuông nhà thờ bỗng vang lên từng hồi thánh thót thức tỉnh tôi... Hãy can đảm lên, hãy dâng mọi buồn phiền cho Chúa vì Ngài là Đấng ban tình thương. Ơn cứu độ Chúa bao la vô bờ bến. Ngài đã hy sinh chịu khổ nạn trên thập giá vì chúng ta cho đến chết. Cảm tạ Chúa đã an ủi tôi và dẫn dắt tôi chọn con đường thanh thản tâm hồn. Bên tai tôi lại vang lên bài hát « Đêm Thánh Vô Cùng »... Lời bài hát nhẹ nhàng nhắc nhở chúng ta suy niệm, không phải chỉ cần làm đẹp hình thức, trang hoàng rực rỡ mà quên đi lễ vật trong tâm hồn chúng ta dâng lên Chúa với tấm lòng yêu thương. *Nguyện xin Chúa chúc lành, ban nhiều Hồng Phúc cho tất cả những ai tin tưởng vào Lòng Thương Xót của Ngài. Hãy nhìn kìa, Chúa đang mỉm cười với chúng ta ... (Noël 2016 - MA/VTT)*

Thơ Xuân

*Gửi chút Tình-Xuân đến mọi nhà,
Ở đây không pháo, thiếu cành hoa.
Tiết đông gọi nhớ mùi khói bếp,
Quê mình còn đó, bỗng thật xa ...*

*Gửi chút Niềm-Tin chẳng nhạt nhòa,
Xứ người đón tết vẫn còn ta.
Trong bàn tay Chúa, xuân muôn thuở,
Có bạn cùng đi, nhẹ đường qua ... (K.7)*

Muôn Việc Kỳ Diệu

Trong đời sống thường ngày của nhân loại, từ tạo thiên lập địa đến nay có biết bao điều kỳ diệu xảy ra từ thiên nhiên, từ tự nhiên, từ con người, từ muôn vật. Tôi xin kể chút kỳ diệu của chính tôi.

Mỗi sáng thức dậy, để tạ ơn Chúa đã gìn giữ tôi qua một đêm an lành, tôi luôn đọc vài kinh dâng ngày cho Chúa, xin Ngài dẫn dắt tôi trong ý nghĩ, lời nói, việc làm. Chúa cho mình tự do để xử dụng 24 tiếng đồng hồ, mình sẽ làm những điều mình muốn theo khả năng mình. Tôi tự nhủ, mình phải biết tạo ra chút nắng ấm của mặt trời trong lòng, để ngày tôi sống luôn được ấm áp. Tôi chào đón ngày mới với niềm an lạc rộng mở, tâm hồn hân hoan, vui tươi yêu đời. Tôi ước mong sẽ đem niềm vui đến cho người bên cạnh và những người mình sẽ gặp trong ngày. Tôi sẽ bình tâm chấp nhận nỗi buồn, nỗi bức bối, nỗi khổ tâm nếu có, vì nhờ chúng tập luyện cho tình yêu trong tâm hồn tôi lớn lên, và cho tôi biết sống tin thác hơn vào Thầy Giêsu yêu quý.

Nói thì hay như vậy, ước mong mình thực hiện được, nhưng trên thực tế tôi đâu có thần thánh. Tôi yếu đuối, mỏng dòn, không biết canh chừng kèm hãm tính khí thất thường của mình. Gặp điều không vừa ý là la toáng lên với người bên cạnh, chả thấy bình an, bình tâm gì cả. Gặp nỗi khổ tâm là tôi hay buồn, lo nghĩ, có khi giận dữ với người bên cạnh không thèm hỏi một lời khi họ hỏi mình v.v... lúc ấy tôi quên mất Chúa đang hiện diện với mình, quên mất giây phút hiện tại mà miệng mình cứ nói là « sống giây phút hiện tại cho tràn đầy yêu thương ! ». Thực tình mình đã quên luôn những điều mà mình vẫn mong ước, xin xỏ và tuyên hứa lúc mới ngủ dậy. Chúa ơi, con xin lỗi Chúa ... !

Vậy mà bây giờ, sau một biến cố lớn trong gia đình tôi, chuyện gì xảy đến với tôi dù cay đắng, buồn khổ, tôi đều chấp nhận. Ngày nào tôi cũng tìm đến với Thầy Giêsu Thánh Thể để tạ ơn Ngài, và hòa giải với Ngài cũng có nghĩa là hòa giải với mọi người, mọi việc đến với mình, thậm chí tập yêu mọi sự để tâm thanh tịnh. Đôi khi nghĩ về những chuyện quá khứ làm tôi đau buồn, làm tôi giận hờn, làm tôi mặc cảm hay thất vọng, những phản bội của những người mình giúp đỡ họ, hoặc những chuyện vui, những kỷ niệm đẹp, những người làm ơn cho mình hoặc nhớ về một nghĩa cử của ai đối với mình, tôi đều diễn tả kể lể dâng hết cho Chúa.

Tôi tin những chuyện đó là chương trình của Chúa dành cho tôi để tôi luyện cái tôi của mình, sinh ích lợi cho tâm hồn tôi, và hỏi Ngài xem tôi phải làm gì ? Đường như Ngài trả lời tôi : Con đã dâng cho Cha hết rồi thì con hãy yêu thương mọi người, mọi sự như Cha đã yêu con. Tôi đáp xin vâng.

Chúa đã ban cho tôi niềm tin thác mãnh liệt vào Ngài cách tuyệt đối nên tôi rất bình tâm, bình tĩnh và bình an giải quyết mọi việc một cách bình thản sáng suốt. Những ngày ông chồng yêu quý của tôi bị đột quỵ nằm trong phòng cấp cứu, tôi chạy đi chạy về vào những giờ thăm để chăm sóc và thưa chuyện với các bác sĩ chứ anh chỉ nằm một chỗ không biết gì cả thì làm sao ? ! Cậu con trai lấy ngày nghỉ để giúp mẹ lo cho bố mọi việc, vài ngày sau hai cô con gái cũng được nghỉ những ngày này. Các cháu thay nhau lo cho bố nên tôi cũng được an ủi những lúc quá mệt mỏi, quá đuối sức và lo lắng. Khi anh bị té trên sàn nhà, người cứng đờ trong tư thế không cử động gì, lay gọi hoài mà không thấy trả lời (như bình thường trước kia mà xảy ra chuyện như thế này là tôi quỳnh quáng lo sợ không biết xử trí ra sao). Tôi lẩm nhẩm, « Chúa ơi, Chúa ơi xin thương xót chúng con », và bình tĩnh cầm điện thoại liền gọi cấp cứu ngay, rồi gọi điện thoại báo cho con trai lớn biết. Quay qua nhìn thấy miệng anh bắt đầu méo, tôi ra sức dùng hai tay, một bên níu kéo lại chiều khác, một bên thoa bóp thật nhiều ở mặt, đầu, cổ, vùng ngực, bấm mạnh vào hai tai v.v... Thậm chí sợ anh đi vào hôn mê tôi tát, và thật mạnh vào má và bấm mạnh vào huyệt nhân trung thì thấy anh đưa tay gạt tay tôi ra. Ôi ! Tạ ơn Chúa anh còn tỉnh ! Cùng lúc bác sĩ đến, họ làm mọi việc cách nhanh chóng, bình tĩnh giải quyết mọi việc thật êm thấm, vừa làm họ vừa hỏi về bệnh tình của bệnh nhân. Tôi cung cấp tên những thuốc men mà chàng dùng hằng ngày. Tôi kể sơ về việc thoa bóp khi trông thấy miệng chàng bắt đầu méo thì ông bác sĩ và hai chàng sinh viên y khoa cười nói, tốt tốt... Mười phút sau thì xe bệnh viện đến. Tạ ơn Chúa. Cảm ơn các bác sĩ, trợ tá, y tá... làm việc thật tận tâm yêu nghề, họ săn sóc bệnh nhân thật tận tình và dịu dàng, biết cảm thương nỗi đau của bệnh nhân và thân nhân. Cảm ơn nhân dân và chính phủ Đức quốc đã cứu mang chúng tôi.

(tiếp : « Muôn Việc Kỳ Diệu »)

Từ lúc biết trao hết cho Thầy Giêsu yêu dấu những chuyện hằng ngày, tôi cảm thấy an vui và tin tưởng. Dù chồng tôi có ra sao thế nào thì tôi xin chấp nhận vì yêu Chúa và yêu anh. Chúa là người thợ gốm tuyệt hảo, anh là tác phẩm của Chúa tạo nên và trao tặng cho tôi từ mấy chục năm trước. Tác phẩm ấy giờ đây theo thời gian đã... cũ mèm, Ngài muốn nhào nắn ra sao nữa thì đó là ý Ngài.

Hiện giờ anh đang trong tình trạng không nghe, không viết, không đọc, không nhận được mặt chữ, không nói được nguyên câu. Thật tội nghiệp vì thú vui của anh là đọc sách và lướt internet. Mấy ngày nay được bệnh viện cho về nhà đón mừng Lễ Giáng Sinh, anh cứ mần mê, xếp dọn tủ sách, lau chùi bụi bặm, di chuyển sách từ kệ này qua kệ khác, xếp đi sắp lại mà dường như chưa vừa ý. Chắc chắn tôi phải vui vẻ chấp nhận từ bỏ hết mọi thú vui riêng, mọi việc linh tinh qua một bên, chỉ để lo săn sóc cho anh. Mọi việc xảy đến cho tôi hàng ngày, dù vui hay buồn, bực mình hay hoan hỉ, ốm bệnh hay khỏe mạnh, bị khinh chê hay điều tiếng gì đến với tôi, với gia đình đều là trong kế hoạch của Thiên Chúa dành cho tôi. Tôi xin chấp nhận để vui hưởng cuộc đời theo từng hoàn cảnh.

Đây là cả một sự liên li cố gắng Sống và Yêu, cùng học hỏi Lời-Chúa (Lời Ngài thanh tẩy và đổi mới tâm hồn) trong hành trình đức tin của tôi, kéo dài bao nhiêu năm theo Thầy nhờ những khóa tĩnh tâm Linh Thao hằng năm và khóa Cursillo mà tôi đã tham dự. Muôn việc như vậy chẳng là kỳ diệu sao, phải không Thầy yêu dấu của con ?

Elisabeth Nguyễn (những ngày cuối năm 2016)

CẦU NGUYỆN

* **Cụ Gioan Nguyễn**

Ngọc Hùng (K.10), đã được Chúa gọi về ngày 20/12/2016 tại Đan Mạch, hưởng thọ 96 tuổi.

* **Cụ Maria Madalêna Đinh Thị Thương,**

thân mẫu của chị Thérèse Nguyễn Françoise (K.21), nhạc mẫu của anh Stéphane Nguyễn Long Diên (K.22), đã được Chúa gọi về ngày 28/12/2016, hưởng thọ 98 tuổi.

* **Chị Maria Nguyễn Thị Phương Lang**

(K.25), hiền thê của anh Antoine Bùi Trọng Khang (K.27) đã được Chúa gọi về ngày 07/01/2017, tại Paris quận 15, hưởng thọ 66 tuổi.

* **Cụ Giuse Lê Trung Nhiên,** thân phụ anh Giuse Lê Trung Tuấn (K.31), nhạc phụ chị Maria Lê Thị Trung Tuyết (K.32), đã được Chúa gọi về ngày 10.01.2017, tại Pháp, hưởng thọ 96 tuổi.

* **Ông Giuse Quách Đại Đàm,** anh của chị Anna Quách Thị Quế (K.11), đã được Chúa gọi về ngày 19/01/2017, hưởng dương 59 tuổi.

Nguyễn xin Thiên Chúa là Cha Nhân Từ giàu Lòng Thương Xót thứ tha mọi lỗi lầm và sớm đón nhận con cái của Ngài về hưởng Nhan Thánh, cùng ủi an thân nhân còn ở lại trong niềm trông đợi sẽ cùng nhau đoàn tụ trong Nhà Cha trên trời.

Tâm tình một trợ tá

Mỗi khi Phong trào quyết định mở khóa Cursillo, tôi đều sốt sắng ghi tên làm trợ tá. Năm nay tôi chỉ đi giúp khóa Nam, vì chuyện gia đình không thể thu xếp ổn thỏa cho cả hai khóa. Phong trào thường cho biết tin tức về việc mở khóa rất sớm, có lẽ từ đầu năm dương lịch, để Ban Điều Hành họp bàn ấn định nhân sự và ngày giờ cho mỗi khóa. Chuyện ấy không hề đơn giản, nhiều khó khăn cần giải quyết như việc mời các vị Linh hướng, việc ấn định thời điểm mở khóa sao cho thích hợp với lịch sinh hoạt của Giáo xứ và với nhiều người... Tôi nhớ, sau đó Tờ Thông Tin hàng tuần của Giáo xứ từ tháng 03/2016 đã đăng tin tức về hai khóa Cursillo và Ban Thư ký của Phong trào bắt đầu nhận các anh chị Cursillistas ghi tên làm trợ tá.

Chuyện khó khăn của Phong trào đã có Ban Điều Hành giải quyết, tôi lo phần của mình. Vợ tôi sẽ đi giúp hai khóa trong Ban Âm thực. Tôi có thằng cháu nội, bố mẹ cháu thường nhờ tôi coi con khi chúng bận việc làm ăn, khi nghe tôi nói sẽ đi giúp khóa Cursillo vào đầu tháng Tám, các con tôi cho biết chúng cũng kẹt vào thời gian đó, tôi nói « *Chuyện ấy các con tự lo liệu lấy, ít nhất bố phải đi giúp một khóa* ». Thật ra, tôi không muốn tạo khó khăn cho các con, nhưng tôi biết chúng có khả năng tìm ra cách giải quyết cho hoàn cảnh của mình. Quả nhiên, ít ngày sau, các con cho biết tôi « được nghỉ » một tuần !

Yên tâm về chuyện gia đình, tôi bắt đầu chú tâm vào công tác được trao phó, dù công việc ấy tôi đã làm trong khóa trước, tôi vẫn xem lại từng chi tiết và luôn luôn cầu nguyện xin ơn trợ giúp. Tôi không dám ý vào sự « quen việc » và sức riêng của mình, vì mỗi khi tôi làm như thế là thế nào cũng sai sót trong công việc, kinh nghiệm ấy giúp tôi phó thác vào Chúa. Tôi luôn tự nhủ phải cố gắng hết sức mình, « *nỗ lực rồi cậy trông* », về mặt thiêng liêng, không bao giờ tôi có thể tự cho là đã chuẩn bị đầy đủ, đây là tâm trạng của tôi, cũng có thể là của các anh chị khác, trách nhiệm càng lớn càng thấy sự bất lực của mình.

Mở khóa Cursillo cũng giống như người ngư phủ mang thuyền ra khơi đánh cá, phải chuẩn bị từ A tới Z mà vẫn không nắm chắc kết quả, có khi trở về tay trắng. Phúc Âm kể chuyện Thánh Phêrô và các Tông đồ đánh cá suốt đêm mà không bắt được gì, cuối cùng các ông vâng lời Chúa thả lưới ... Cũng vậy, chúng tôi mời các giáo dân ghi tên tham dự khóa học, không ai biết đến ngày mở khóa có bao nhiêu khóa sinh, vận động là bản phận của chúng tôi, nhưng ghi tên là tự do của họ, nhất là trong thủ tục ghi danh họ phải làm đơn, « đơn từ » là điều gây khó chịu đầu tiên, hơn nữa trong đơn lại có vài chi tiết bề ngoài thấy khó thông cảm, PT biết điều đó nhưng không bỏ được, vì nếu không có chi tiết tối thiểu ấy, chúng tôi sẽ gặp khó khăn lớn hơn.

Trong Ultreya cuối cùng của niên khóa 2015-2016, các anh chị Cursillistas đều phấn khởi trước tin tức về hai khóa Cursillo, chúng tôi hăng hái sắp xếp công việc chuẩn bị cơ sở và nhất là nhận làm Palanca cho từng khóa sinh, Ban Thư ký phân chia, vợ chồng tôi nhận cầu nguyện cho một số người, tình cờ trong đó có người quen. Tôi nhớ tới họ trong kinh nguyện và trong Thánh Lễ hàng ngày, nhiều lúc thả bộ từ thánh đường về nhà, tôi cũng thầm cầu nguyện cho họ, những lúc ấy, tôi cảm thấy lòng mình ấm áp vì đã nghĩ đến người khác.

Đi làm trợ tá, dù có vất vả một chút, tôi thấy mình sống những ngày hạnh phúc, tôi đã « nhận » nhiều hơn « cho », trước hết là ân sủng, tôi cảm nhận tình yêu của Thầy Chí Thánh dành cho mình và tình huynh đệ giữa mọi người, khóa sinh cũng như trợ tá. Tôi còn học được những tấm gương hy sinh và nhẫn nhục chịu đựng nhau. Các anh chị đến từ khắp nơi với phương tiện riêng, còn phải góp tiền ăn cho mình, họ sẵn sàng làm các việc nặng nhọc, lau chùi nhà vệ sinh ... Ngoài ra, giữa tập thể trợ tá, cũng có thể xảy ra chuyện va chạm hiểu lầm, sóng gió nổi lên rồi tàn lụi, vì Thầy Chí Thánh ở giữa chúng tôi suốt ngày đêm. Thầy là chỗ dựa chính của khóa Cursillo.

(M. Vũ)

Kỷ niệm 100 năm Đức Mẹ hiện ra ở Fatima : ba cách để nhận ơn toàn xá

(nguồn : www.vietcatholic.net)

Hành hương đến Đền thánh Mẹ Fatima ở Bồ Đào Nha

Cách thứ nhất để nhận ân xá, là "các tín hữu phải hành hương đến Đền thánh Đức Mẹ Fatima ở Bồ Đào Nha, và tham dự vào một nghi lễ hay buổi cầu nguyện nào đó hướng về Đức Trinh Nữ."

Ngoài ra, các tín hữu cũng phải đọc kinh Lạy Cha, kinh Tin Kính, và cầu nguyện với Mẹ Fatima.

Cầu nguyện trước bất kỳ bức tượng Đức Mẹ Fatima nào

Cách thứ hai là "các tín hữu phải đến viếng tượng Đức Mẹ Fatima với lòng sùng mộ, ở bất cứ nhà thờ, nhà nguyện hay nơi xứng hợp nào có trưng bày tượng công khai, trong những ngày kỷ niệm Đức Mẹ hiện ra, tức vào ngày 13 mỗi tháng từ tháng Năm đến tháng Mười [trong năm 2017], và tại đó, họ sốt sắng tham dự các nghi lễ hay giờ cầu nguyện để tôn vinh Đức Trinh Nữ Maria."

Về cách thứ hai này, cha Giám đốc Đền thánh Fatima nói với CNA rằng, việc đến viếng tượng Đức Mẹ, "không nhất thiết phải ở Fatima hay đọc quyền ở Bồ Đào Nha" nhưng có thể được thực hiện bất kỳ nơi nào trên thế giới. Những ai muốn lãnh ân xá cũng phải đọc kinh Lạy Cha, kinh Tin Kính, và cầu nguyện với Mẹ Fatima.

Dành cho người già và người ốm

Cách thứ ba để nhận ơn toàn xá, được áp dụng cho những ai vì tuổi tác, vì bệnh tật hay vì những nguyên nhân nghiêm trọng khác mà không thể đi lại được.

Những người này chỉ cần cầu nguyện trước tượng Đức Mẹ Fatima, và hiệp thông trong tinh thần với những cử hành trong năm thánh vào những ngày kỷ niệm Đức Mẹ hiện ra, tức ngày 13 mỗi tháng, trong khoảng từ tháng Năm đến tháng Mười năm 2017.

Họ cũng phải "dâng lên Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót với niềm tin, thông qua Đức Mẹ Maria, những lời cầu nguyện, những đau khổ hoặc sự hy sinh của họ trong đời sống."

"Các con hãy siêng năng
lần hạt Mân Côi"

**ĐẠI HỘI ULTREYA VN ÂU CHÂU
LẦN IV TẠI FATIMA
TỪ 04-05-17 ĐẾN 08-05-17**

Cùng với Giáo Hội Hoàn Vũ tham gia vào việc mừng kỷ niệm 100 năm Đức Mẹ hiện ra tại Fatima, Phong Trào Cursillo Việt Nam Âu châu sẽ hành hương về vùng đất thánh của Mẹ Thiên Chúa, trong dịp Đại Hội Ultreya Âu châu lần IV, từ **thứ năm 04/05/2017 đến thứ hai 08/05/2017**.

Thời gian đó cũng sẽ diễn ra Đại Hội Thế Giới lần thứ V của Phong Trào Cursillo Quốc Tế.

Xin quý cha, quý thầy linh hướng, quý tu sĩ nam nữ, quý anh chị cursillistas hiệp ý cầu nguyện cho việc tổ chức cuộc hành hương được diễn tiến tốt đẹp, cho những ngày gặp gỡ của đại gia đình thiêng liêng chúng ta được thấm đượm Niềm-Tin, Tình-Yêu và Hy-Vọng, nhờ lời cầu bầu của Mẹ Maria.

Ủng Hộ Phong Trào

C. Agnès Nguyễn Thị Kinh	40,00 €
C. Nông Thi Khuê	30,00 €
C. Lâm Thị Hoàng Cúc & Ngọc Điệp	50,00 €
C. Nguyễn Nam Phương	20,00 €
C. Caroline Liễu	30,00 €
Bán lại rượu (mua cho 2 khóa 35&36)	10,00 €
A. Nguyễn Hữu Thành	50,00 €
Bán sách Thánh Vịnh	10,00 €

TỔNG CỘNG 240,00 €

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

Trước thềm Năm Mới Đỉnh Đậu 2017,

xin kính chúc :

Đức Ông linh hướng Giuse Mai Đức Vinh,

quý cha, quý thầy, quý tu sĩ nam nữ,

quý anh chị cursillistas, quý cộng đoàn :

luôn được dồi dào sức khỏe, bình an,

và tràn đầy Ôn Thánh Chúa.

De Colores.

Ban Điều Hành Phong Trào Cursillo

Bình minh, tiếng gà gọi sáng

Thứ-tư, Lời Chúa soi đường